

Što veće ime, to manji problem

LINA NJIRIĆ
zaštitno je lice
Dubrovačkih ljetnih
igara, gdje je
zaposlena već 38
godina - danas na
mjestu voditeljice
Ureda ravnateljice
i umjetničke
ravnateljice - no od
svih poslova koje
obavlja najviše je
veseli rad s
umjetnicima

TEKST SNJEŽANA DRAGOJEVIĆ HARAPIN

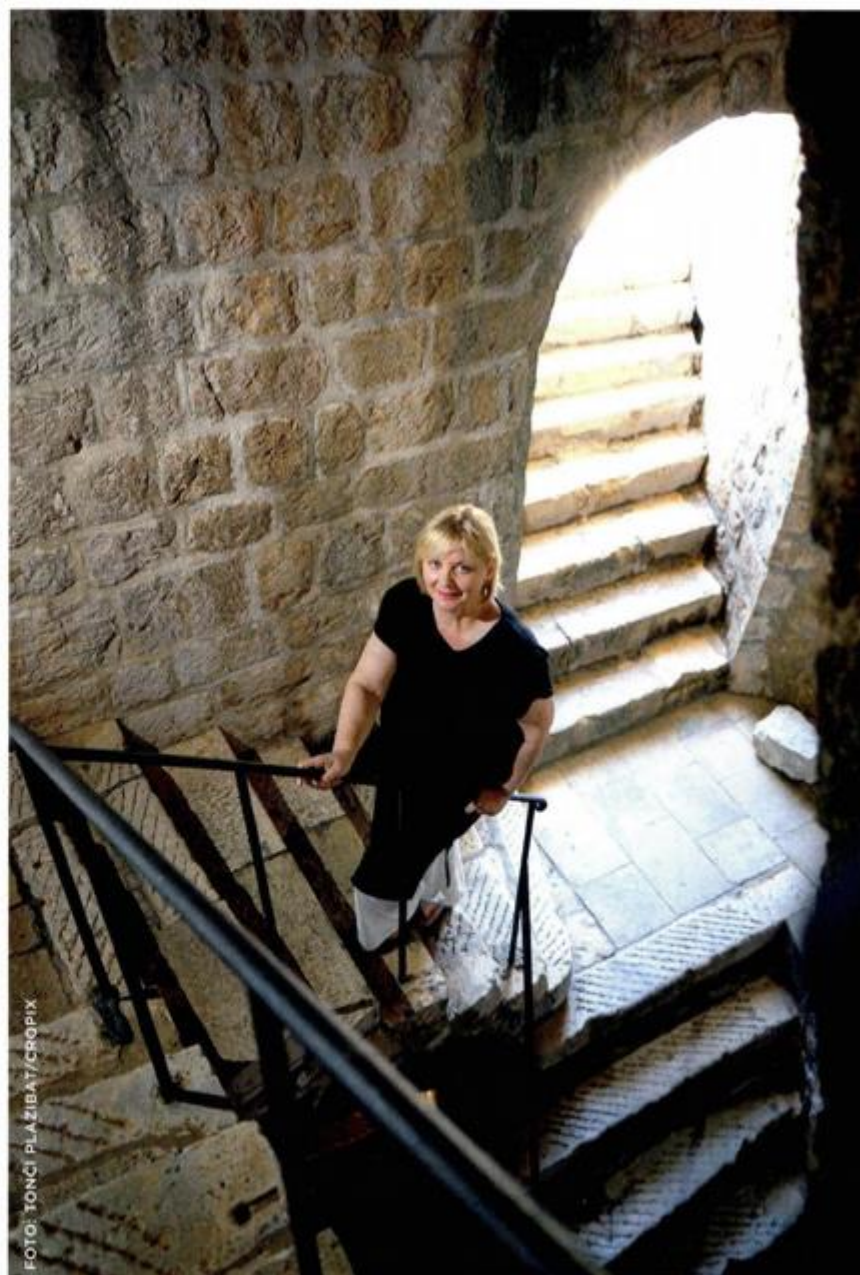

FOTO: TONČI PLAŽIĆ/CSOPIX

Mi preuzimamo brigu o umjetnicima. Tu smo da im ispunimo želje, da im u zadnji tren nabavimo fen za kosu... Za sve imamo rješenje

- S obzirom na moj posao, odgovara mi život u staroj gradskoj jezgri. Naime, u svakom od prostora gdje smo s programom Dubrovačkih ljetnih igara ja sam domaća, znam gdje se što nalazi, kako doći do stražnjeg ulaza i ući... od Kneževog dvora, tvrđava Lovrijenac, Minčeta i Revelin do palače Sponza, Gundulićeve poljane i kazališta te otoka Lokruma. I znam tko su nam susjedi koje treba zamoliti za tišinu - kaže Paulina Njirić (59), koju i u rodnom Dubrovniku svi znaju i oslovljavaju s - Lina. Na Dubrovačkim ljetnim igrama počela je kao hostesa, a 1986. zaposlila se kao tajnica ravnatelja i proteklih 38 godina napredovala do voditeljice Ureda ravnateljice i umjetničke ravnateljice. To znači da obavlja veći dio produkcijskih poslova, većinom dramskog programa Igara, planiranje i budžetiranje predstava, dogovore s redateljima, glumcima, kostimografima, organizaciju šivanja kostima, pomoć pri realizaciji scenografije, organizaciju prostora za izvedbe...

Lina Njirić odrasla je uz teatar: na predstave Kazališta Marina Držića pretplatio ju je tata kao djevojčicu, a istodobno je uživala u šušuru oko predstava na Dubrovačkim ljetnim igrama. A otkako je zaposlenica Igara vidjela je sve probe i predstave. Posebno je raduje što je u taj svijet privukla osmogodišnju unuku Neu, koja s njom odlazi na sve predstave. Na čuđenje većeg dijela stanovnika Dubrovnika, Lina je presretna što sa suprugom i sinom živi u staroj gradskoj jezgri, na Gundulićevoj poljani.

- Život u tom dijelu ima posebnu čar. Volim te male ulice, ljude koje susrećem svaki dan, nekima ne znam ni ime, ali kad se sretnemo na placu, pozdravimo se s "dobro jutro" - govori producentica koja i danas pamti svoju prvu veliku produkciju. Bila je to "Dubrovačka trilogija", jedno od najvećih hrvatskih redateljskih ostvarenja, u režiji Joška Juvančića Jupe, uz kojeg je od 1999. do 2003. mnogo naučila. Uz Jupu, omiljeni joj je umjetnik bio i maestro Vjekoslav Šutej - bio je svjetski, a naš.

- Jednim telefonskim pozivom dovodio je u Dubrovnik svjetska imena, među kojima su bili Leo Nucci, Inva Mula, Ramon Vargas, Denyce Graves... Bio je dio ekipe Igara, ne bi dopustio niti da mu netko od nas kopira note. Budući da sam dijete s Pila, Joška Juvančića sam poznavala oduvijek. Divila sam se kako radi s mladim ljudima i s lakoćom prepoznaje

talente. Rekao mi je: "Znaš, dovest ću jednog maloga da nam bude Hamlet." I taj mali je bio Goran Višnjić. Kad smo radili "Trilogiju", svi smo se pitali tko će igrati Vuka, a da dostojno to odradi nakon Krunoslava Šarića. Opet je bilo: "Znaš, dovest ću jednog malog iz Konavala." I doveo je Nikšu Butijera - otkriva Lina Njirić.

Od prvog ju je dana fascinirala ambijentalizacija dramskih naslova, ogromni redovi publike koja bi čekala da ih se pusti u gledalište, a posebno oni koji nisu uspjeli kupiti ulaznice, ali bi čekali da ih se pusti kako bi negdje iz prikrajka ipak mogli vidjeti predstavu. "Tužna Jele", predstava u režiji pokojnog Ivica Kunčevića, igrana na Pilama od 1994. do 2000., bila je posebna, najambijentalnija od svih. Od lokacija Igara najdraži joj je Lovrijenac. Da bi doživjela tu ljepotu, mora se popeti uz 178 skalina, često i po deset puta u jednu večer. U posljednje vrijeme jedna od dražih lokacija joj je i otočić Lokrum, gdje imaju idealne uvjete za rad. Naime, nakon 20 sati svi gosti moraju na kopno, a oni ostaju raditi predstavu.

Od samih početaka na Igrama su gostovala velika svjetska i domaća umjetnička imena, među kojima i Judy Dench, Daniel Day Lewis, Montserrat Caballé, Derek Jacobi, Jose Cura, Inva Mula, Duke Ellington, Jiří Menzel, Tom Jones... No, kako isprva nije direktno sudjelovala u produkcijama, neke slavne osobe nije imala priliku upoznati.

- Program i podjele predstava rade umjetnički ravnatelji, nakon čega brigu o umjetnicima preuzimamo mi. Uvijek smo tu da im ispunimo želje, da im boravak u Dubrovniku bude što ugodniji, da im u zadnji tren nabavimo fen za kosu... Za sve imamo rješenje. Mislim da se po tome Igre i razlikuju od ostalih festivala i umjetnici su toga svjesni, osobito činjenice da njihove želje i mjesta gdje su ostvarene neće izaći u javnost. U dobrim smo odnosima, mogu me nazvati za bilo što, kao što su i oni meni uvijek dostupni. Što ne možemo sami odraditi, znamo tko može, pa im organiziramo. Ne traže ništa specijalno, većinom vole posjetiti naše otoke, Lopud, Šipan... Pratim njihov rad, gledam filmove, serije i koncerte, veselim se svakom njihovom uspjehu - kaže Lina Njirić, dodajući da se upravo u radu s većinom svjetski poznatih umjetnika po stotinu puta uvjerala u onu staru "što veće ime, to manji problem". •